

buiten spoor

De Hertenweide

Bikepacking

Veelvormige
kaardenbol

Buitenspoor verschijnt 4 x per jaar

Uiterste inleverdatum kopij nieuws van de club/terreinen voor nr. 1 (januari - maart): 23 november 2021. De redactie heeft het recht om kopij in te korten, anderszins te wijzigen of in het geheel niet op te nemen.

Redactie Marleen Blokhuis, Janwillem van Dijk, Margreet Geels, Nienke Onkenhout, Martijn Treffers, Roosmarij Vanhommerig.
Eindredactie Anne en Eli Vlessing
redactie@kampeerclub.nl

Aan dit nummer werkten mee

Peter Arends, Willem de Beer, Floor Bennebroek, Henni Bunnik, Karen van Geffen, Sanne Goosen, Ton Hermans, Sjoerd Huinink, Gert-Jan Kooren, Karin Koppen, Cora van der Plaat, Vincent Tollenaar.

Advertentie-acquisitie

advertenties@kampeerclub.nl
De vereniging is niet aansprakelijk voor de inhoud van commerciële advertenties.

Ontwerp

LevievanderMeer.nl
Foto omslag Vincent Tollenaar
Druk robstolk@

NTKC (Nederlandse Toeristen Kampeer Club) is een vereniging die zich richt op sportief kamperen met bescheiden uitrusting en op het behoud en herstel van natuur en landschap op haar terreinen.

Kernwaarden zijn rust en ruimte, respect voor natuur, milieu en voor elkaar. NTKC beoogt geen winst, functioneert geheel op basis van zelfwerkzaamheid van de leden en beschikt over 20 natuurterreinen door heel Nederland. Opgericht 5 mei 1912; lid FICC. Het clubjaar loopt van 1 oktober t/m 30 september (opzeggen voor 1 september).

Algemene informatie vind je op/in www.kampeerclub.nl, Buitenspoor en de NTKC Nieuwsbrief.

Clubbureau NTKC Larikslaan 5, 3833 AM Leusden, tel. 0334323376
clubbureau@kampeerclub.nl
www.kampeerclub.nl

Inhoud

4 *De Hertenweide*

10 *In gesprek met Marga van Haeringen-Kokkelink*

12 *Bikepacking*

19 *Mini expeditie*

En verder

- 8 Kamperen in de kunst Eenpitter
- 9 Jeugdsectie
- 14 Veelvormige kaardenbol
- 15 Buitenkinderen
- 18 Zwerversteken Leeslicht
- 20 Nieuws van de club
- 21 Nieuws van de terreinen

Selectie uit de agenda

De diverse najaarsvergaderingen komen eraan. En er zijn voldoende gelegenheden om deel te nemen aan terreinonderhoud.

Voor een volledig overzicht en de meest actuele status van alle activiteiten, kijk je op kampeerclub.nl > [clubberichten](#) > [agenda](#)

Najaarsledenvergaderingen

Check de agenda op de website voor de NLV van jouw afdeling. Doe mee en laat je stem horen!

Oliebollenkamp

Op **8 en 9 januari** het traditionele oliebolleweekend op Limmen.

Nieuwjaarskamp

De caravansectie is er vroeg bij: het nieuwjaarskamp is van **3 tot 10 januari**. De locatie wordt op de website bekendgemaakt.

VOORWOORD

Vergeten

Omdat we een tocht gaan lopen, moet de uitrusting deze keer echt minimaal zijn. We dragen allebei een rugzak, dus het volume is bepaald. Veel belangrijker is natuurlijk het gewicht ... 'Nee, dat grondzeil moet mee. Het is overal kletsnat!' Dus toch maar weer op de stapel van mee te nemen spullen gelegd. 'Tel de haringen even na, het moeten er 12 zijn. Of 13? Kijk dat dan eerst even na.' Goed idee, want het blijken er 14 te zijn. Dan komen we bij het eeuwige dilemma over de matjes. Licht, klein en dun? Of iets zwaarder, iets groter, iets dikker – en vooral iets comfortabeler? Al inpakkend en controlerend is dat onbestemde gevoel van 'iets vergeten' steeds aanwezig. Want je wilt niets teveel meenemen maar ook niets vergeten. Lucifers? 'In het pannetje, twee doosjes.' 'Kunnen we niet samen doen met één beker?' 'Nee zeg, dat gaat me te ver. Nu je het zegt: heb jij de kurkentrekker gezien?' 'Eh, die zit toch aan het zakmes?' 'O ja. En we moeten natuurlijk ook iets van bestek mee. En dit gasflesje is half leeg, daar moeten we dus ook nog achteraan.' We leggen nog wat spullen op de stapel. Regenkleding. Telefoonsnoertje. Dan doen we allebei een stapje naar achteren.

'Nou, dit moet het wel zijn. Volgens mij hebben we echt alles, maak je geen zorgen: we zijn niks vergeten. Moest jij trouwens niet nog een voorwoord voor Buitenspoor schrijven?'

Oei, bijna vergeten ...

Anne Vlessing, eindredacteur

Terrein De Hertenweide, Zorgvlied

Rust met romantische allure

‘Vanochtend had ik een ree bij mijn tent! Kampjes op zoek naar gras. En dat twee meter van mijn stoeltje - waar ik op zat!’ Het is een van de opvallendste antwoorden op mijn vraag aan Hertenweide-kampeerders wat dit terrein op de grens tussen Drenthe en Friesland speciaal maakt.

Tekst Marleen Blokhuis, foto's Cora van der Plaat en Henni Bunnik

Als ik in februari op de Hertenweide aankom, valt me al op de parkeerplaats luid en levendig vogelgeketter op. Vogels voelen zich duidelijk thuis op dit langwerpige, bosachtige terrein (2,3 ha). De grote variatie in begroeiing is het tweede dat mijn aandacht trekt. Bomen, struiken en planten van uiteenlopende hoogtes geven een afwisselender beeld dan op veel andere terreinen. Daar is de laatste tien jaar onder leiding van verschillende terreincommissarissen dan ook bewust aan gewerkt, laat ik me door afzwaaiend HB-lid Albert Fien vertellen. Doordacht groenbeheer heeft het terrein de laatste jaren bovendien veel lichter gemaakt.

Midden in een mooi gebied

Kamperen in de winter doe ik dit jaar voor het eerst, met een tentkachel. Een echte winterkampeerder durf ik mezelf daarmee nog niet te noemen. Des te meer ben ik onder de indruk van Paula en haar dochter Emma (18), die in

lichte vrieskou in twee dagen vanuit Vrouwenparochie naar De Hertenweide zijn gefietst en hier twee nachten blijven. Zij kennen het terrein en de omgeving goed; Paula doet ook regelmatig mee met werkweekenden. Behalve de beschutte tentplekjes prijzen ze de schoonheid van de hei, de bossen en de meertjes in de buurt. ‘Door de bijzondere ligging heb je hier veel wandelmogelijkheden,’ zegt Paula. ‘Je kunt iedere keer een ander pad nemen.’

Ik maak een onverharde wandeling door het Drents-Friese Wold, een van de grootste aaneengesloten bosgebieden van Nederland. Een beetje ruig, met reliëf, af en toe uitzicht op een ven of heideveld en begeleid door het geruis van wind door hoge naaldbomen. Ook op het terrein geniet ik van de afwezigheid van verkeerslawaaai, van de solo's van de zanglijster en, als het donker wordt, van de betoverende volle maan.

In de knusse, diepe kampvuurkuil spreek ik Bart

Kampjes op De Hertenweide

In januari organiseert afdeling Noord altijd een **Nieuwjaarswandeling** vanaf het terrein. Na afloop is er erwtensoep in Hotel Villa Nova.

In april of mei is er vaak een **Vogelweekend**. Op zaterdagmiddag een fietsexcursie naar een natuurgebied in de buurt en op zondagmorgen een wandeling met ontbijt op het naastgelegen Doldersummerveld.

In augustus vindt al jaren het traditionele **Shakespearekamp** plaats, waarbij je op zaterdagavond met elkaar de Shakespeare-opvoering in het bostheater van Diever bezoekt.

Houd voor meer info kampeerclub.nl/agenda in de gaten.

Aantal overnachtingen	< 16 jaar	> 16 jaar	totaal	% van alle terreinen samen
2019/2020	310	1.913	22.235	4,4
2018/2019	268	1.608	1.876	3,7
2017/2018	224	1.748	1.972	3,5
2016/2017	330	1.946	2.276	4,3

en Suzan uit Haarlem, die hier met zoons Guus (7), Teun (9) en Joep (12) voor het eerst een lang weekend kamperen. Ze vinden De Hertenweide een onverwacht pareltje. 'We zoeken altijd een terrein waar je direct mooi kunt wandelen, zodat je niet eerst met de auto ergens heen hoeft. En dat hoeft hier dus ook echt niet! Je zit midden in een mooi gebied.' De jonge Guus is fan van het 'konijnenpad' op het terrein, een sluip-door-kruip-door slingerpad door de begroeiing, speciaal voor kinderen. Verder heeft het gezin Frederiksoord bekeken (een van de Koloniën van Weldadigheid, in juli dit jaar als werelderfgoed aangemerkt) en in Giethoorn een bootje gehuurd.

Wanda en haar dochter Birke (10) zijn er ook. Voor hen is De Hertenweide een soort tweede thuis; vanuit hun woonplaats Drachten komen ze hier wel zo'n twintig keer per jaar. Wat ze dan zoal doen? 'Eigenlijk niet zo veel. Eindjes wandelen. We hebben ook alle musea in de buurt wel bezocht: het Hunebedmuseum in Borger, het Koloniemuseum in Frederiksoord. Vroeger hebben we wel tig keer het Kabouterpad gelopen, bij het Buitencentrum Drents-Friese Wold in Appelscha; dat is elk seizoen anders. Maar het belangrijkste voor ons is lekker buiten zijn. Vuur maken, stokbrood bakken.' Een paar jaar geleden is bij de kampvuurkuil tot vreugde van Wanda en veel anderen een handige vierseizoenenkraan aangelegd.

Vier maanden later ben ik terug. Het is inmiddels zomer, de schoolvakanties zijn nog niet begonnen, maar de horeca en de musea zijn na de tweede lockdown weer geopend en ook op de campings aan de De Ruyter de Wildtlaan wordt nu gekampeerd. Op De Hertenweide springt de gevarieerde begroeiing nu nóg meer in het oog. Gelaagde composities in groen, waar je maar kijkt. De overhangende daken van berghok en container passen helemaal in het schilderachtige plaatje.

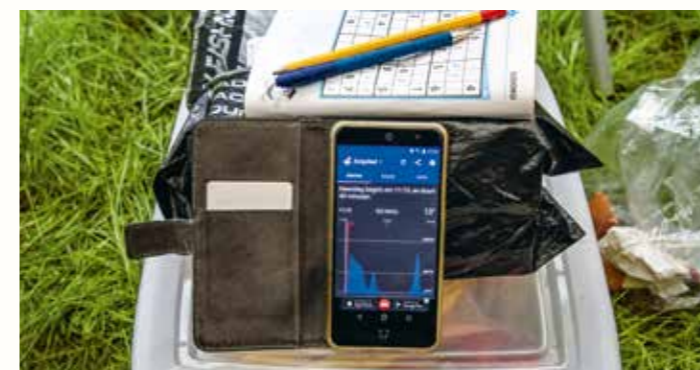
Dit jaar is De Hertenweide 40 jaar in gebruik als NTKC-terrein. Omdat dat door corona niet groepsgeviert kon worden, hebben Laurens en Anke Beerendonk vier mooie 'jubileumfietsroutes' uitgezet. Ze beginnen en eindigen op het terrein, zijn 50 à 60 km lang (inkortbaar) en je kunt ze individueel of met een eigen groepje doen, op elk gewenst moment. Beschrijvingen (inclusief bezienswaardigheden en mogelijkheden om boodschappen te doen) liggen klaar in de afwasruimte op het terrein. Ze zijn ook te vinden onder aan de terreinpagina op de website.

'Het is hier donders mooi! En zo rustig!' Gerben uit Ede vertelt enthousiast over de vele vogelsoorten die hij in de buurt heeft gezien, waaronder grauwe klauwieren. Zelf hoorde ik een wielewaal zingen in de bosstrook pal naast het terrein. 'En die gaten in het gras hier, weet je wat dat zijn?' Volgens Gerben is dat het werk van dassen, op zoek naar engerlingen.

Privé-plekjes

Behalve een enkele autokampeerder en een stel wandelaars op doortocht kamperen er in juni vooral fietsers. Sommigen trekken na één nacht weer verder, anderen blijven een paar dagen 'hangen'. Louise en René uit Elim bijvoorbeeld, die met hun hond in een fietskar een paar weken aan het fietsen zijn. Ze genieten zowel van het terrein met zijn rustige 'privé-plekjes' als van de directe omgeving, waar ze met de hond mooi kunnen wandelen. Ook Suzanna uit Rotterdam, vanaf station Steenwijk naar De Hertenweide gefietst, blijft een paar dagen. Op een van die dagen krijgt ze de verrassende 'visite' van eerdere genoemde ree. Suzanna vindt De Hertenweide en omgeving fijn omdat het er zo stil is. 'Er is hier bijna geen verkeer. Daardoor kun je ver rustig fietsen.' Deze zomer mist ze trou-

wens wel de haan van de buurcamping, die zich jarenlang twee keer per dag duidelijk liet horen. Het ruime caravanveld blijft vrijwel leeg tijdens mijn verblijf. Terwijl je daar toch ook heerlijk kunt staan, vinden caravankampeerders Hans en Mannon uit Gouda. 'Je staat niet met zijn allen op één open veld, maar hebt elk je eigen, half beschutte plekje.' Als doel voor een fietstochtje tippen zij recreatieplas Het Blauwe Meer bij Hoogersmilde. Ook Museum De Proefkolonie in Frederiksoord (open sinds 2019) vinden ze de moeite waard. Dat laat op een toegankelijke manier de geschiedenis van de eerste armenkolonie zien, inclusief de dilemma's waarmee dit sociale experiment gepaard ging.

Een fraai bosterrein met beschutte en toch lichte kampeerplekken. Bijzondere, 'donders mooie' landschappen in de omgeving. Kans om bijvoorbeeld een wielewaal te spotten. Ik begin te begrijpen waarom De Hertenweide steeds populairder wordt. En dat het terrein moeilijk bereikbaar is met openbaar vervoer, dat de dichtstbijzijnde supermarkt 10 km verder ligt en dat je mobiel er weinig bereik heeft? Misschien draagt dat juist wel bij aan de romantische allure. <

Eiland

Al 34 jaar is op zes zondagavonden rond augustus het tv-programma Zomergasten te zien. Een min of meer bekende Belg of Nederlander wordt daarin steeds een avond lang geïnterviewd over film- en tv-fragmenten van eigen keuze. Sinds 2017 gebeurt dat in een opmerkelijk decor: presentator Janine Abbring en haar gast van die week zitten boven op een onder water gelopen camper. Destijds bedacht als een speels en grappig beeld; dit jaar – in de woorden van Abbring – ongemakkelijk actueel in het licht van de juli-overstromingen in Limburg, België en Duitsland.

Ontwerpers Koen Steger en Neal Groot wilden met de gezonken camper (in werkelijkheid is het alleen een afgezaagde bovenkant in een dun laagje water) het gevoel oproepen alsof gast en presentator samen in een lift vastzitten, waardoor bijzondere gesprekken kunnen ontstaan. Het water kozen ze vanwege de fraaie spiegelingen, maar ook vanwege de rust en het vakantiegevoel dat ervan uitgaat.

Mensen die onder studiolampen naar tv-beelden zitten te kijken, op een camper als podium. Verder verwijderd van kamperen en van de natuur kun je haast niet zijn. Toch geeft de combinatie van de camper, het water en het sfeervolle kunstlicht een zeker zomeravondgevoel. En biedt het ongehaaste interview, in een omgeving die ver van het alledaagse leven af staat, ruimte voor bespiegelingen en een goed gesprek. Ruimte die we misschien ook wel eens ervaren als we op een stille avond voor onze tent of caravan zitten.

Marleen Blokhuis

Studio Koen Steger, De Camper, decor van VPRO-programma Zomergasten, foto David Cenzer

eenpitter

Alle eenpitterrecepten vind je verzameld op de website.

Verminderd kleefrisico

Mijn lief en ik zijn nogal van de muntthee. Onderweg te nuttigen, op het terras van handig aan onze fietsroute gelegen uitspanningen. Bij die muntthee krijg je altijd kuipjes of stickjes honing, die je vervolgens niet laat liggen. Je hebt er immers voor betaald! En vervolgens rijd je weken rond met een aanzienlijk kleefrisico in je stuurtas... Hoog tijd dus om die voorverpakte zoetigheid voor een goed doel aan te wenden.

Hak 1 ui en 2 teentjes knoflook fijn, en fruit die op niet te hoog vuur in een forse plens olijfolie glazig. Snij 2 rode puntpaprika's in kleine stukjes en voeg die, samen met een snuf zout en een scheutje water, bij het uimengsel. Doe de deksel op de pan en laat alles rustig garen. Voeg, als de paprika beetgaar is, een groot blikje tomatenpuree (140 gram), een pureeblikje water en 30 gram honing (2 kuipjes of 4 stickjes) toe. Laat nog even doorwarmen, en kruimel er dan 2 handjes walnoot doorheen. Maak op smaak af met peper en zout, en serveer met rijst en een frisse groene salade. Eventueel met een beetje munt erin.

Gert-Jan Kooren

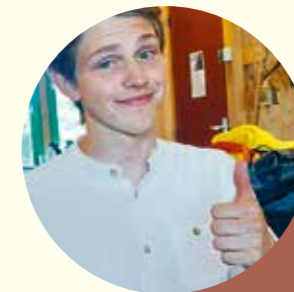

Illustratie Loes van Oosten, loesvanoosten.com

JeugdSectie

De favorieten van Thijs

JS'er in de kijker

Naam: Thijs van Laar
Woonplaats: Velsen-Zuid

Leeftijd: 19

Studie: Aarde, economie & duurzaamheid

Tent: Schorpioen van Carl Denig

Favoriete kampeerkost: Pannenkoeken

JS sinds:

JOS weekend 2015

JS-functie: **Secretaris**

Leukste, ergste, spannendste, grappigste, raarste, of meest bijzondere JS-ervaring:

De nachtroute fietsen: om 10 uur 's avonds weggaan en om 6 uur 's ochtends aan komen in Bladel.

Kampeertip: Probeer goed voorbereid te kamperen, maar niet gestresst: als je iets bent vergeten kun je het altijd bij iemand anders lenen.

Wat is je favoriete kampje?

'Kabob! De rally is ook erg leuk maar is officieel geen Jeugdsectie.' Thijs vertelt dat er bij kabob altijd een leuke

sfeer is. 'Er zijn gezellige mensen die samen eten – wie houdt er nou niet van om van 6 uur 's avonds tot 6 uur 's ochtends bij het kampvuur superlekker te eten? Tijdens het kabob-weekend worden er allerlei dingen gemaakt. Van pizza tot appeltaart.'

Welk onderdeel mag niet ontbreken tijdens een kampje?

'Kampvuur! Dat is altijd gezellig. Bij het kampvuur worden ook altijd de beste verhalen verteld. Het kampvuur is ook altijd de plek waar we na een gezellige dag weer samen komen. Iedereen is dan lekker ontspannen en er hangt een ongedwongen sfeer.'

Tijdens een Jeugdsectie kampje worden er geregeld spelletjes gespeeld. Thijs speelt altijd erg enthousiast mee met deze spellen.

Wat is je favoriete spelletje?

'Mijn favoriete spel is Coup. Dat valt altijd erg in de smaak en zal daarom ook nooit ontbreken op een kampje. Bij het kampvuur worden ook altijd spelletjes gespeeld. Dit is ook erg gezellig.'

Wat is je favoriete tent?

'De Poolster. Toen ik nog met mijn ouders kampeerde sloop ik hier altijd in. Aan deze tent heb ik dus een hoop goede herinneringen.'

Marga is 'in de tent geboren', heeft een levenslange interesse in natuur en landschap, had 13 jaar een melkveebedrijf in Frankrijk en is mede-eigenaar van een communicatiebureau voor de agrarische sector. Ze noemt NTKC-kamperen 'ernstig verknoopt met mijn leven' en is vurig voorstander van meer samenhang en interactie in de clubcommunicatie.

Tekst Marleen Blokhuis en Nienke Onkenhout, foto Vincent Tollenaar

Als kind heb ik met mijn ouders op alle NTKC-terreinen wel gekampeerd. Vanaf mijn achtste deden we trektochten, ook in het buitenland, waarbij mijn zusje van vier en ik rugzakjes met onze eigen slaapzakken droegen. Ik was toen wel eens jaloers op leeftijdgenootjes die hun vakanties op een camping met een zwembad doorbrachten. Maar toen ik eenmaal zelfstandig op vakantie ging, slingerde ik regelmatig een plunjezak met kampeerspullen achter op de motor en koos ik zelf ook voor NTKC-kamperen.

Onze omgeving, dat zijn we zelf

Toen mijn man Arie lid wilde worden, gingen we in het kader van zijn ballotage vaker naar werkweekenden. Daar hebben we veel gedaan onder de inspirerende leiding van bioloog Truus Duijm. Zij was in de jaren 80 en 90 een van de eerste HB-leden die clubbreed een visie op het groenbeheer van de terreinen uitzette. En daar viel voor mij echt het kwartje dat je gezamenlijk verantwoordelijk bent voor je omgeving, dat er niet vanzelfsprekend altijd iemand anders is die het wel doet. Wat een beetje als een moetje begon, daar heb ik toen echt veel plezier in gekregen.

Jaren later, in 2014, heb ik vijf jaar in de redactie van Buitenspoor en website meegedraaid. Het waren de jaren waarin Buitenspoor een nieuwe vorm kreeg en er een nieuwe website kwam. Volgens mij hebben we met een groepje een mooi nieuw blad neergezet. Maar ik vraag me af of we met het huidige pakket aan communicatiekanalen onze oude leden, nieu-

we leden, potentiële leden én mensen die ons nog niet kennen wel voldoende bedienen. Ook denk ik dat de samenhang tussen clubblad, website, nieuwsbrief en Facebook nog veel beter kan.

In beweging brengen

Communicatie gaat altijd over mensen activeren, in beweging krijgen. In 2015 hebben we onderzocht hoeveel leden echt actief zijn in de club: dat waren er toen 500 op een totaal van 8.300. Die wil je betrokken houden; van de anderen zou je willen dat ze zich meer verbonden gaan voelen. Ideaal zou zijn als iedereen op de een of andere manier zou participeren. Of op zijn minst dat het aantal mensen dat zich inzet, de komende jaren zou verdubbelen. Daar moet je een samenhangend plan voor maken, een visie ontwikkelen. En communiceren in twee richtingen, want op dit moment zijn we als club nog erg veel top-down aan het 'zenden'. Dat is eigenlijk niet meer van deze tijd.

In afdeling Oost zijn we eind vorig jaar gestart met een werkgroepje communicatie en pr. In eerste instantie willen we de interactie met de afdelingsleden intensiveren, onder meer door onze digitale nieuwsbrief te professionaliseren. Zo proberen we leden te stimuleren om te blijven kamperen, ze beter op de hoogte te houden van wat er speelt en bewust te maken dat er veel soorten werkzaamheden zijn waaraan je mee kunt doen. Ook willen we de Facebookpagina van Oost upgraden. Vanaf volgend jaar gaan we kijken hoe we ook de communicatie naar

niet-leden vorm kunnen geven. Want iedereen die in 'oost' woont en geïnteresseerd is in sportief, actief kamperen, zou in elk geval moeten weten dat wij bestaan. We denken dat Facebook en Instagram daar goede kanalen voor zijn. Drie van de zes leden van ons werkgroepje zijn jonge twintigers. Het verraste mij dat die zich hier op afdelingsniveau voor willen inzetten. Leuk – en belangrijk – is ook, dat je merkt dat zij in Insta-stories denken. Zij kijken meer filmpjes dan dat ze teksten lezen! Ik denk dan ook dat video een heel krachtig communicatiemiddel is anno 2021. En in nieuwsbrieven is nog veel meer mogelijk, denk aan interactieve quizjes of polls.

'Niet lullen maar poetsen'

Nadenken over en bijdragen aan doelgerichte en effectieve communicatie vind ik leuk en zinvol, maar het is ook mijn werk. In een vrij weekend ben ik net zo lief op een terrein aan het snoeien of met takken aan het slepen. Sinds Bennie ten Haken aftrad als terreincommissaris van Masterveld, verdelen we daar met een groepje de TC-taken. Gelukkig is de opkomst op werkdagen in Oost heel behoorlijk. Hier heerst toch een beetje een 'niet lullen maar poetsen'-mentaliteit.

Waar het uiteindelijk allemaal om gaat, is dat we samen die schitterende terreinen beheren. Want ik kan me in Nederland geen mooiere plekjes om te kamperen voorstellen. Wat ik graag ook nog eens wil proberen, is kamperen in een hangmat. In bed liggen met vrij zicht op de sterren, dat lijkt me het einde.

In gesprek met Marga van Haeringen- Kokkelink

Bikepacking

Het nieuwe 'less is more'

Tekst Sanne Goosen
en Willem de Beer,
foto's Eli Vlessing

Wat is bikepacking?

Simpel gezegd: bikepacking is backpacking op de fiets, waar mogelijk buiten de gebaande paden. Je bepakt je fiets met alleen het hoogstnoodzakelijk materiaal. Nu staat bij NTKC-leden het sportief en actief tentkamperen al centraal maar met bikepacking wordt er weer een nieuwe dimensie aan toegevoegd. Als je gaat bikepakken is de belangrijkste vraag niet 'wat neem je mee?' maar 'wat laat je thuis?'.

Ten eerste: op wat voor fiets rijdt de bikepacker?

Bikepacking in Nederland heeft in 2020 een vlucht genomen met de doorbraak van de zogenaamde gravelbikes. NTKC-leden die een wat langere historie met fietsvakanties hebben, zullen veel gelijkenissen zien met hun vakantietrips

in de jaren 70 en 80 met hun stalen randonneurs uit die tijd. Een gravelbike ziet eruit als een racefiets met toch een paar belangrijke verschillen. De geometrie is meer voorbereid op lange uren in het zadel. Je zit wat rechter op dan op een racefiets. Sommige modellen hebben ook vering in de voorvork, het balhoofd of de zadelpen. Omdat hij gemaakt is voor onverhard terrein, is ook de schakelgroep die erop zit aangepast: de looks van een wielengroep, maar de eigenschappen van een MTB-groep. Een ander verschil is de veel bredere bandenmaat die mogelijk is bij een gravelbike. Waar een racefiets meestal een bandbreedte toelaat tot 28 mm, is de bandenmaat bij een gravelbike tussen de 35 en 50 mm. Dit maakt de fiets veel beter geschikt voor off-road, zeker in combinatie met een lagere bandenspanning. De gravelbike is dus bij uitstek

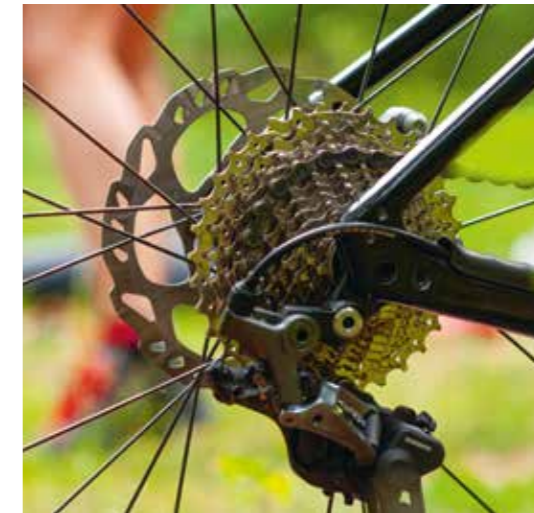
een fiets voor bikepackingtochten, omdat je er zowel op onverharde wegen als op asfalt prima mee uit de voeten kunt.

Ten tweede: waar bestaat je (minimale) uitrusting uit?

Waar de meeste fietsende NTKC'ers gebruik zullen maken van de grote waterdichte tassen die goed zijn voor een kleine 100 liter of meer aan pakvolume, zal een bikepacker zijn bagage kwijt moeten in tassen van hooguit 40 liter. Tassen die niet aan weerszijden van de fiets hangen, maar onder het zadel, binnen het frame en aan het stuur. Dit verbetert niet alleen de aerodynamica maar zeer zeker ook de wegligging. Maar ja ... 40 liter ... dat betekent dat alles 'mini' is. Zo bestaat mijn bagage uit een kleine eenpersoonstent (uiteraard zonder binnentent), een slaapmatje en kussen, een donzen slaapzak, een titanium mok, een eenpits gasbrandertje met mini gasflesje, een parachute-stof broek en donsjackje voor na het fietsen, een tandenborstel en ten slotte een doosje bandenplak. Bij elkaar, inclusief de tassen denk ik dat dat pakket 8 kilo weegt.

Is dat niet oncomfortabel 's avonds, na het fietsen?

Wat je aan comfort tijdens de avond inlevert, krijg je overdag tijdens het fietsen in meervoud terug. Je fiets gaat niet gebukt onder kilo's kampeermateriaal – wat het sportieve karakter van bikepacking ten goede komt. Zodra er heuvels en wellicht ook bergen op je pad liggen, geeft elke kilo die niet mee naar boven hoeft weer een hoop meer fietsplezier.

Het kamperen met een echt minimale uitrusting is enorm bevrijdend en maakt de beleving vele malen intenser

Ons kent ons

Zoals in elke subcultuur is er ook in de bikepacking-wereld een cultuur ontstaan die de meeste bikepackers herkennen. Het meest kenmerkende is dat plezier in het fietsen centraal staat. Dat geldt niet alleen tijdens het fietsen, maar zeker ook daarbuiten. De bikepacker drinkt graag een speciaal biertje van een lokale brouwerij. Typisch is dat de wielrenner uren kan praten over het perfecte kopje espresso terwijl de bikepacker graag zijn koffie drinkt uit de mok die aan zijn zadeltas is bevestigd. Daar waar de wielrenner zich hult in opzichtige en strakke kleding, draagt de bikepacker het liefst een effen outfit en die niet zo strak zit – wel zo lekker's avonds bij het kampvuur. Uiteraard speelt de commercie graag in op het versterken van deze cultuur. Zo heeft elk groot fietsenmerk zijn eigen bikepackinglijn maar de echte bikepacker kiest juist voor kleine, lokale merken.

En wat heb je aan?

Ik ben een enorme fan geworden van merinowollen kleding. Om de doodsimpele reden dat je het niet hoeft te wassen: uitspoelen als je zelf onder de douche gaat volstaat. Het gaat niet stinken en is lekker warm als dat nodig is.

Ik heb een merinowollen fietsshirt, een shirt met lange mouwen (voor frissere momenten en om in te slapen) en een legging (voor onder de afritsbroek als het fris is en ook om in te slapen). Het ziet er mooi en casual uit, geen schreeuwende teksten of opvallende logo's.

Verder heb ik een tweede fietsbroek, wat erg fijn is want je moet hem toch elke dag wel goed uitgewassen vanwege de bacteriën en als hij niet goed droog is heb je ellende aan je zitvlak. Een tweede paar sokken idem dito en voor de rest neem ik van alles maar een exemplaar mee. Mijn mantra is: voor meerdere momenten, functioneel, lichtgewicht en sneldrogend.

Samenvattend: 'minder' is toch beter?

Sommige mensen vinden bikepacking een spartaanse manier van fietsen. Dat is uiteraard zeer persoonlijk maar in mijn ervaring is het kamperen met een echt minimale uitrusting enorm bevrijdend en maakt het de beleving vele malen intenser. Voor bikepacken geldt bij uitstek: less is (uiteindelijk) more.

Almere - Malmedy vv, ongeveer 800 kilometer waarvan een groot deel over onverharde wegen.

Terwijl zich op straat snelstromende riviertjes vormen, zit ik in een houten bushokje. Schuilen voor de regen (de eerste bui pas overigens). Het is vandaag de dag van de Koninginnenrit. Niet zozeer vanwege de afstand, maar wel vanwege de hoogtemeters (1.300) en twee stukken met pittige stijgingspercentages (19% en 17%). De dag begint bewolkt – heerlijk na al die dagen van 35 plus graden.

Ik laat me niet afschrikken voor het bord met 19% en duw mezelf omhoog. Een leuk haasje over met de postbode: hij rijdt met zijn auto omhoog, doet de post bij een paar huizen (intussen haal ik hem in), stapt weer in, toetert als hij me voorbij rijdt, om verderop weer te stoppen. Zo kom ik boven, zonder één pootje aan de grond, yes!

Later vanuit Aywaille moet ik de Stoqueu op. Deze ken ik nog van vroegere tijden, maar waar de hoofdweg zich omhoog slingerde toen ik op m'n racefiets zat, stuurt Garmin me recht door het gravel op. Wat?? Dit is toch niet te doen, of wel? O ja, ik wilde onverhard ... dus ik ploeter door en het lukt! Gelukkig zijn er ook wat stroken asfalt, komt het zonnetje erbij en na nog wat gravel sta ik hijgend en puffend boven. Het zweet gutst langs m'n lijf.

Ik voel me trots dat ik dit heb gedaan met deze fiets en alle bekking. Nu wachten tot deze onweersbui vertrokken is, dan nog het laatste stukje richting camping.

Alleen en toch niet

Ik reis alleen. Maar onderweg zijn er natuurlijk talloze ontmoetingen, zeker op de NTKC-terreinen heb je snel aanspraak en dat maakt het extra leuk. Zeker als er andere

fietsers zijn, worden verhalen al snel uitgewisseld. Als ik uit de doeken doe waar ik allemaal heb gefietst, over de meest onmogelijke paadjes – als er al een pad was ... Maar 'hij' stuurde me hierheen ... Verbaasde blikken ... 'Hij?' 'Je was toch alleen?'

Ah, ja, met 'hij' bedoel ik mijn Garmin. Of Komoot. Net hoe het uitpakt. Dat zijn mijn twee fietsvrienden. De avond tevoren plan ik op mijn mobiel in de route-app Komoot een mooie onverharde route voor de volgende dag. Tijdens de rit zit de Garmin op mijn stuur en vertelt me waar ik heen moet. Die stuurt me soms dwars door een knollenveld. Over de golfbaan (met een uitgestreken smoel doe ik net of het de normaalste zaak is dat ik hier fiets, ondertussen voel ik me wel wat ongemakkelijk), door de appelboomgaard, langs maisvelden, de mooiste slingerpaadjes. We zijn het lang niet altijd eens, Garmin en ik, maar meestal luister ik en stuur mijn fiets dus maar de bush in. Een enkele keer wordt het me te gortig en besluit ik anders. Komoot er even bij op de telefoon en een alternatief is snel gevonden. Ideaal!

'Where the streets have no name'

Waar je met verharde wegen nog wel wegkomt met een wegenkaart, is dit onverhard zeker niet te doen en dan is zo'n app wel echt een must. Niet voor niets noemde ik deze trip: 'Where the streets have no name'. Geen straatnaambordje te vinden in de prachtige holle weggetjes langs de eindeloze velden of in de donkere bossen. Het maakt niet uit. Elke dag kom ik waar ik wezen wil. <

Op enkele NTKC-terreinen staat een opvallende plant, de Grote kaardenbol, die wel 2 meter hoog kan worden. De plant heeft stekelige bloemen en dankt daar haar Nederlandse naam aan: 'kaarde' is afkomstig van Carduus, wat distel betekent. Ook de wetenschappelijke geslachtsnaam Dipsacus is te herleiden naar hoe de plant eruit ziet: 'dipsa' is Grieks voor 'dorst'. De grote tegenoverstaande bladeren van de kaardenbol zijn aan de voet vergroeid en vormen een kommetje waar water in blijft staan, goed voor dorstige dieren!

De kleine lila bloempjes zijn een voedselbron voor insecten en daarom alleen al is de kaardenbol een waardevolle aanwinst voor onze terreinen. De bloemetjes, die halverwege het bloemhoofd staan, beginnen als eerste te bloeien en daarna de bloemen vanaf het midden naar boven én naar beneden. De tafel is lang gedekt voor insecten!

De natuurwetenschapper Charles Darwin vermoedde dat de kaardenbol een 'vlees-etende' plant is. Het kommetje van de bladeren is een drinkbakje voor veel dieren maar voor insecten kan het ook de plek zijn waar hun leven abrupt eindigt. Wie zo'n drinkbakje inspecteert vindt er meerdere dode vliegjes e.d. Darwin dacht dat

de plant extra voedingsstoffen uit die verteerde insecten haalde. Onderzoek toont aan dat door deze extra toevoer van mineralen, de plant meer en groter zaad vormt. Dus zou het 'insecten vangen' voordeel opleveren maar veel hierover is nog niet bekend.

Niet alleen Darwin had de kaardenbol in het vizier – ook in de textielindustrie werd de kaardenbol gebruikt. Het stekelig bloemhoofdje van de Weverskaarde, een ondersoort, werd gebruikt in de textielindustrie om het geweven laken te ruwen.

Op het terrein in Eenrum staat de Grote kaardenbol in grote aantallen langs het poeltje en op De Heerkuil is de plant te vinden op de terrasmuur. Waarschijnlijk staat ze ook op andere terreinen.

In de herfst zitten de bloemhoofdjes vol met zaad – een feestmaal voor vogeltjes zoals putters. Neem wat mee voor in de eigen tuin. U moet wel wat geduld hebben want pas in het tweede jaar gaat de plant bloeien, maar dan heb je wel iets moois! En voor winterkampeers: straks in de vrieskou is het een feestje om de uitgebloeide kaardenbol bedekt met een laagje rijp te zien!

Tekst en foto Ton Hermans en Karin Koppen

Kun jij alle 12 verborgen woorden in de woordzoeker vinden?

- BOK
- DAMHERT
- HINDE
- REE
- BRONST
- EDELHERT
- KASTANJES
- SPINNEN
- BURLEN
- EIKELS
- KLEUREN
- WEB

BUITENKINDEREN >>

Weetje

In **september** en **oktober** gaan de **edelherten** en **damherten** op zoek naar liefde. Het is paartijd. Bij herten wordt dat de **brontijd** genoemd.

De mannetjes laten in deze periode hun lokroep horen. Dit heet **burlen**.

Burlen klinkt als een langgerekt bassig 'oooooh'.

Mannetjesherten doen het om **indruk te maken** op de

vrouwtjes en om andere mannetjes af te schrikken. De beste lawaaimaker mag met de vrouwtjes paren. Het geloei, dat soms uren kan aanhouden, begint in

september. Ook **vechten** de mannetjes om de vrouwtjes. Ze slaan dan met hun geweien tegen elkaar en duwen elkaar weg. Bij **reeën**, de meest bekende herten, begint de **brontijd** eerder. In **juli** begint de **paartijd** en het duurt tot **half augustus**. In deze weken zoekt de reegeit (vrouwtje) de reebok (mannetje) op. Waarna de reebok de reegeit lang kan **achtervolgen**. Dit wordt **drijven** genoemd.

kampeerclub.nl/pagina/buitenkinderen

Midas (5) op Huizen

Midas kampeert met zijn moeder op Huizen. Hij is voor de tweede keer op Huizen. Hij vindt het erg leuk om daar een vuurtje te maken in de vuurkuil en dan broodjes te bakken of marshmallows te roosteren. Ook speelt hij graag met een vriendje bij de schommels of de zandbak. Hij is ook al met zijn vader bij het water geweest. Dat was ook leuk. Midas kampeert ook wel in Limmen. Daar heeft hij een keer een dode mol gezien. Midas denkt dat een giftig dier hem misschien wel heeft gebeten.

T	Z	B	H	E	K	T	R	I	U	L
R	F	O	B	N	B	R	O	N	S	T
E	K	H	I	N	D	E	C	Q	N	T
H	N	A	S	L	E	K	I	E	E	T
L	C	R	S	R	E	E	S	C	R	R
E	D	U	E	T	B	P	T	W	U	E
D	P	W	P	N	A	U	L	D	E	H
E	E	E	P	W	K	N	R	H	L	M
B	W	X	S	O	N	H	J	L	K	A
I	P	M	B	O	Y	D	C	E	E	D
U	T	S	P	I	N	N	E	N	S	N

woordzoeker

doen

Wat heb je nodig:

- mooie gekleurde bladeren die je zoekt in het bos. Ze moeten droog zijn voordat je ze kunt gebruiken
- een ballon
- mod podge. Dit maak je door knutsel- of hobbylijm te mengen met water (helpt lijm/helpt water)
- een kwast om de mod podge mee te smeren
- een houder voor de ballon bijv. een mok

Wat moet je doen:

- Blaas de ballon op en zet deze op een glas zodat hij goed blijft staan.
- Smeer de ballon in met een laagje mod podge.
- Plak de bladeren op de ballon, en smeer hier nog een laagje mod podge overheen. Ga zo door tot dat je de bovenkant van de ballon bedekt hebt, en het lijkt op een halve cirkel.
- Laat dit een nacht drogen.
- Prik een klein gaatje in de ballon, zodat deze langzaam leeg loopt.
- Je bladerkom is klaar! Nu kun je er mooie dingen in leggen.

Een schaal van bladeren maken

Zwerversteken

Het NTKC-logo is gebaseerd op een geheim zwerversteken.

Volgens de overlevering lieten zwervers elkaar hiermee weten: 'hier is het veilig', 'hier woont goed volk'. Nog steeds willen we met ons logo een gastvrij welkom uitdrukken.

Ook ergens ons zwerversteken gevonden, of er zelf een gemaakt? Stuur je foto naar redactie@kampeerclub.nl.

Op de verpakking van de sojasaus bij de sushi, trof Bertie Joan van Heuven het zwerversteken aan.

In het leeslicht ... Merel Hutten

Wat lees je nu?

The Girl With the Louding Voice van Abi Daré. Het gaat over een meisje Adunni, ze woont in een klein dorpje in Nigeria. Ze moet tegen haar zin van school. Het boek vertelt haar tocht om die droom van onderwijs alsnog waar te maken. Eigenlijk is er heel veel ellende. Ik heb de eerste dertig pagina's zitten huilen. Het begint in een dorpje wat heel ver weg voelt, in een soort gebroken Engels. Gaandeweg wordt de taal beter, je merkt dat ze zich aan het ontwikkelen is. Op een gegeven moment komt ze in de stad en zo komt het boek voor je gevoel steeds iets dichterbij. Het is verdrietig, heftig maar ook heel hoopvol.

Altijd een boek mee als je gaat kamperen?

Oh ja, stapels! Er gaat altijd een hele tas vol mee. Ik nam er altijd zes mee. Maar nu gaan er ook boeken mee voor de kinderen en is er minder

plek voor onze boeken. We laten dingen achter die we uit hebben en struinen altijd de NTKC-biebjes af.

Lezen jullie ook het blad Buitenspoor?

Jazeker. Ik vind het blad heel leuk, maar vroeger was het allemaal wat knulliger en dat vond ik ook wel erg leuk. De recepten zou ik eigenlijk moeten bewaren maar dan denk ik: vinden de kinderen dit wel lekker?

Wat laat je thuis om een boek mee te nemen?

Oh wat erg, dat weet ik eigenlijk niet! Niet mijn thermisch ondergoed. En ook niet mijn regenkleding. Ik zit aan mijn kussen te denken maar dan slaap ik minder goed. Dan maar mijn bril! Of misschien het tafeltje, dat hadden we vroeger ook nooit mee. Ja, het tafeltje mag thuis blijven.

Leest:

The Girl With the Louding Voice van Abi Daré

Tekst en foto Martijn Treffers

Naar de einder in het Groene Hart

mini expeditie

In het boek 'Mini Expedities' maken Claar en Joanne avontuurlijke tochten dichtbij huis. Ze struinen door de urban jungle, dobberen over boerensloten en slapen op onbewoonde eilanden. Vaak wordt gekampeerd op een NTKC-terrein. Dit keer trekken ze over tiendwegen van Oudewater naar Gouda.

Een doosje eieren in de rugzak, dat is natuurlijk vragen om problemen ... Toch neem ik de verse eitjes mee uit het winkeltje in Oudewater. Maar we komen niet om te shoppen in dit schattige stadje. We zijn op zoek naar wildernis in het Groene Hart. Is dat er nog? Tussen de laatste huizen van Oudewater zoeken we naar een oude Tiendweg. Geen bordje, geen wegwijzer. Het lijkt wel of we een tuin van iemand binnengaan. Maar het is een lang lint dwars door de weilanden. Ergens naar de einder. Misschien wel naar die kerk in de verte. Gaan we daar naar toe? Ik voel de eitjes wiebelen.

Het is maar een smal dijkje met aan beide zijden weiland. We luisteren naar geritsel en geplons terwijl we stappen. Een meerkoet, een kikker of toch een rat? Een kudde schapen schrikt van ons en giert ervandoor. Een koe staat rustig te kijken. 'Wat doen die nou hier, midden in het weiland?' zie je haar denken. 'Dit is mijn territorium.' Ook al is het dijkje maar smal, er woedt een hele jungle. Soms tot onze enkels, soms tot onze heupen waden we door brandnetels en ander gespuis. We worden geprikt en gewikkeld in spinnenrag.

Het is eindeloos. Die kerk komt niet dichterbij. Steeds maar rechtdoor, kilometer na kilometer. Een heerlijk pad, lekker weertje, wat wil je nog meer? Maar mijn rugzak voelt zwaar en bij elk overstapje denk ik aan mijn kostbare lading. 'Het is ook wel saai', mompelt Joanne. Ja, steeds maar recht-

door. Of, nee toch niet. We zijn bij de afslag. Opeens staan we in een wei. Een wei naar de einder. Wie denkt dat Nederland vol is moet hier gaan wandelen. De saaiheid, de leegheid, de eindeloze herhaling van groene weilanden afgewisseld met slootjes. Ze zweven ons voor de ogen.

Geklap en gegil. Wat is dat? Een jongen rent hard over een steiger. Valt hij in de sloot? Nee, hij klimt in een paal en valt langzaam naar de overkant. De clubkampioenschappen van fierljepvereniging De Vlist zijn in volle gang. Het ziet er spectaculair uit. Eerst de stok plaatsen, richten. Een aanloop, klimmen en hopen dat de stok naar de goede kant valt. Laat ik dat maar niet proberen ...

Na de openheid en rechtheid van de weilanden is de Vlist een en al frivoliteit. Het riviertje kronkelt romantisch, de huizen staan er gezellig langs en de mensen leven zich uit. De fierljeppers joelen, de motorrijders sjezen en de hardlopers zuchten. Op een stukje overgeschoten land langs de Vlist ligt het NTKC-terrein. De tent staat snel, de zon zakt weg en de dauw trekt even snel omhoog. 's Morgens geurt het al snel naar gebakken ei. De fietsers naast ons zijn een beetje jaloers.

Meer informatie over de route vind je op www.miniexpedities.nl

Claar Talsma en Joanne Wissink

Dit is de laatste aflevering van 'mini expedities'. De redactie van Buitenspoor wil Claar en Joanne heel hartelijk bedanken voor hun aansprekende en sfeervolle verhalen.

Nieuws van de club

Najaarsledenvergaderingen

In oktober organiseren alle afdelingen en secties hun najaarsledenvergaderingen (NLV). De plaats en datum vind je in de agenda op de site: kampeerclub.nl/agenda. Let op: dit kan door de coronamaatregelen anders zijn dan eerder gemeld! Meer informatie staat in een aantal gevallen bij de afdelings- en sectieberichten. Hieronder lees je welke onderwerpen op de agenda staan. Alle leden en kennismakingsleden zijn van harte uitgenodigd deze vergaderingen bij te wonen.

Agenda

1. Opening
2. Mededelingen en ingekomen stukken
3. Notulen vorige vergadering
4. Rapportages door het afdelings- of sectiebestuur:
 - a. Verslag van de secretaris
 - b. Verslag van de penningmeester
 - c. Verslag van de toersecretaris
 - d. Verslag van de kascontrolecommissie
5. Begroting voor het komende clubjaar
6. Verkiezing bestuursleden
7. Verkiezing kascontrolecommissie
8. Toeragenda komend clubjaar
9. Verkiezing 3e clubraadslid en reserve
10. Voorbereiding Clubraad van 27 november 2021
11. Statutenwijzigingen
12. Afschaffen muntautomaten douches?
13. Suggesties voor onderwerpen clubraad: wat leeft er in de club?

Zwerverstekens gezocht

Al jarenlang plaatsen we in het Buitenspoor een door leden aangetroffen zwerversteken. Jarenlang beschikten we ook over een voorraadje, maar dat is inmiddels uitgeput. Vandaar deze oproep: kom je in je omgeving een onverwacht, reuzengroot of piepklein zwerversteken tegen? Stuur je foto met korte omschrijving van omstandigheden naar redactie@ntkc.nl, dan blijven wij ze met de hele NTKC delen!

Nieuwe leden

Zoals in het vorige Buitenspoor te lezen was heeft de NTKC sinds dit jaar meer dan 10.000 leden. Op de terreinen zullen dus nieuwe gezichten opduiken waaronder kandidaat-leden die soms nog zoeken naar de (ongeschreven) regels van de club. Laten we onze nieuwe leden een hartelijk welkom bieden zodat de NTKC ook voor hen een tweede thuis wordt.

Aan de slag binnen je eigen afdeling?

De NTKC is georganiseerd in 13 afdelingen en een coördinatiecommissie. Regelmatig is men daar op zoek naar nieuwe, enthousiaste krachten om de boel draaiende te houden. Zo is de afdeling Baronie en Kempen op zoek naar een voorzitter, Gooi en Vechtstreek zoekt een secretaris, Kennemerland een toersecretaris en Rotterdam heeft iemand nodig voor de communicatie. Als een van deze functies je aanspreekt, kijk dan voor meer informatie op de pagina van betreffende afdeling.

In Europa

Al jarenlang sturen NTKC'ers ons beschrijvingen van NTKC-achtige kampeerplekken buiten Nederland (zoek op de website naar 'Europa'). Als iemand nog een tip heeft, is die van harte welkom, maar ook ontvangen we graag de ervaringen van een (recent) bezoek aan een van de op onze site vermelde terreinen. Bestaat het nog? Zou je dit terrein nog steeds als NTKC-achtig omschrijven? Met dergelijke 'reviews' kunnen we onze lijst actueel en betrouwbaar houden. Mail naar redactie@kampeerclub.nl.

Persoonlijke berichten

Geboren

Sam Joosten
Velp, 21-06-2021

Overleden

Charlotte Rutgers
Nieuwerkerk aan den IJssel,
23-04-2021

Dina Kuiper
Rotterdam, 18-05-2021

Hubert Philippe de Vries
Amsterdam, 14-06-2021

Frans van der Sluis
Amersfoort, 25-06-2021

Wil Kulk-Crom
Amsterdam, 03-07-2021

Gera Weber
Hengelo, 30-07-2021
Een in memoriam staat op de website

Pieter Hoogcarspel
Bergen NH, 26-08-2021

Kampeerpaspoort

Deze zomer konden kinderen op een aantal terreinen in het bezit komen van een echt kampeerpaspoort. Dit paspoort kon worden verdiend met het uitvoeren van leerzame opdrachten en klusjes. PromoPlus, de bedenker van het paspoort, is benieuwd naar de ervaringen van kinderen, ouders en kampeermeesters. Laat via PromoPlus@kampeerclub.nl weten hoe het is bevalen! Afhankelijk van de uitkomsten komt er volgend jaar wellicht een nieuwe editie van het kampeerpaspoort. Meer informatie lees je op de website, in het nieuwbericht van 4 juli: kampeerclub.nl/nieuwsbericht/kampeerpaspoort-voor-kinderen

Gastvrije leden

Gastvrije leden stellen hun erf open voor fiets- en wandelkampeersleden die lid zijn van de NTKC. Leden mogen daar maximaal een nacht met een tent kamperen (auto's en caravans zijn niet toegestaan). Er zijn momenteel elf leden die hun 'achtertuin' beschikbaar stellen. De meeste zijn vaak een mooie tussenstop tussen NTKC-terreinen.

Zie: kampeerclub.nl/terrein/gastvrije-leden

Drinkwater

Om aan de Nederlandse Drinkwaterwet te voldoen, is de NTKC verplicht maatregelen te nemen. Op veel terreinen zijn daarom in de afgelopen zomer deze stickers aangebracht op de winterwaterkranen en bij de kranen bij de vuilwateruitstort.

Nieuws van de terreinen

Twede toiletgebouw in Winterswijk

Na haar overlijden heeft Welmoed Koch een bedrag nagelaten aan de club en daar is nu een mooie bestemming voor gevonden. In Winterswijk is op het nieuwe terreingedeelte een tweede toiletgebouwtje verzezen. Het gebouwtje heet 'Libelle', vernoemd naar de eerste tent waarmee Welmoed bij de club kampeerde. Als eerbetoon zijn nu zowel de vliegende libelle als de libelle-tent te spotten op de zijanten van deze 'pipowagen'. Op 21 augustus 2021 werd het gebouwtje officieel geopend door Welmoed's dochters Bri en Line. Kom binnenkort maar eens kijken!

Ontwerp: LevievanderMeer

Zwerfkeitjes

Als positief, verbindend aardigheidje heeft Claudia zes zwerfkeitjes gemaakt en achtergelaten op enkele terreinen. Op de voorkant staat het geschilderde NTKC-zwerfteken, op de achterkant een oproep om de keitjes te laten zwerven over de terreinen. De (reis)verhalen en foto's van de verplaatsingen mogen gedeeld worden op de (niet officiële) NTKC-facebookpagina of ingestuurd worden naar redactie@ntkc.nl. De eerste twee zwerfkeitjes hebben inmiddels hun weg gevonden naar een nieuwe locatie!

Nieuws van de terreinen

Kip Shelter

Kip Kompakt

Bezoek de Kip Store en kijk op www.KipKamperen.nl

tent versleten?

model al 20 jaar niet meer gemaakt?

voor **Tatteljee** geen probleem

Vind Bas Buitensport ook online!

Wees welkom voor inspiratie en advies in onze gezellige outdoorwinkel in Wageningen!

BasBuitensport
Bevrijdingsstraat 11, Wageningen. Tel: 0317-426511, www.basbuitensport.nl

NTKC-terreinen

- 1 't Aagt, Eenrum
- 2 Austerlitz, Austerlitz
- 3 De Brobbelbies, Schaijk
- 4 Het Essenbos, Ouddorp
- 5 Het Groene Hart, Hazerswoude
- 6 De Haan, Den Haag
- 7 De Heerkuil, St. Geertruid
- 8 De Herteweide, Zorgvlied
- 9 Huizen, Naarden
- 10 De Kooiberg, Ugchelen
- 11 Limmen, Limmen
- 12 Masterveld, Winterswijk
- 13 Roggebot, Dronten
- 14 De Ronde Hoek, Haastrecht
- 15 De Slufter, De Cocksdorp
- 16 De Smagten, Bladel
- 17 't Springendal, Ootmarsum
- 18 Den Treek, Leusden
- 19 De Valkenbelt, Lochem
- 20 Zuudschorre, Ellewoutsdijk

 Gastvrije terreinen:
[kampeerclub.nl>terreinen>](http://kampeerclub.nl/terreinen/)
gastvrije terreinen (inloggen als lid)

 Gastvrije leden:
[kampeerclub.nl>terreinen>](http://kampeerclub.nl/terreinen/)
gastvrije leden (inloggen als lid)

De Kooiberg, Ugchelen

Het opnieuw in de verf zetten van het pomphuisje kan van de klussenlijst worden geschrapt.

De Slufter, De Cocksdorp

De kleinere versie van dit bord was niet groot genoeg om het parkeerprobleem aan te pakken.

Den Treek, Leusden

De nieuwe afwasplek deelt de geiser met de eerste douche. Dus óf douchen óf afwassen!

